

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DINGSdag, 10 AUGUSTUS 1852

SMILDE, 7 AUGUSTUS. In de openbare raadsvergadering, gisteren gehouden, is onder anderen het volgende behandeld: 1^e borgtogt van den gemeente-ontvanger onderzocht en goedgekeurd; 2^e de schoollijst over 1852/3 met geringe wijziging goedgekeurd en vastgesteld; 3^e de commissie, in eene vorigen vergadering benoemd tot het opmaken van eene verordening op de nummering der huizen, draagt eene zoodanige concept-verordening voor, en wordt besloten die ter inzage der leden ter secretarie te doen neerleggen en in de eerstvolgende vergadering weder aan de orde te stellen; en 4^e, wordt de gemeente-ontvanger beëdigd en de vergadering door den Voorzitter gesloten. Alle leden waren tegenwoordig.

Mijnheer de Redacteur!

Getuigde het nemen van entrée-geld ter gelegenheid van de bij de Israel. gemeente te Smilde den 30 Julij l.l. plaats gehad hebbende inwijding eener nieuwe Wetsrol, om vroeger door ons opgegeven redenen, van weinig Godsdienstige verlichting, het verslag dier plegtigheid, ondertekend (ook geschreven?) door H.H. Bestuurderen van het genootschap *Thalmud Tora*, en opgenomen in UEd. geacht Blad d.d. 7 Augustus No. 74, verraadt een geest, die weinig zal bijdragen, om aan weldenkenden eene hooge gedachte te geven van het de ondertekenaren bezielend gevoel van eigenwaarde. Gezwegen van den stijl, die bombastisch is en overvloeit van pleonasmen als: *benevens met, talentvol genie* enz. gezwegen van het overdrevene in het berigt aangaande het majestueuse der plegtigheid, willen wij slechts op eene in dat verslag voorkomende uitdrukking opmerkzaam maken betreffende het bijwonen dier plegtigheid door een groot aantal (??) aanzienlijken van andere kerkgenootschappen, o.a. door de H.H. Mr. *van der Veen*, lid der Tweede Kamer, en *van Veen*, lid der Provinciale Staten van dit gewest Eerstgenoemde -zoo wordt verder vermeld- reikte na het eindigen der plegtigheid aan de beide redenaars minzaam de hand, hen bedankende voor het genoegen, Z.W.E. Gest. met hunne redevoeringen aangedaan. Wij houden ons overtuigd dat het publiceren van dusdanig blijk van minzaamheid den Heer *van der Veen* niet zeer bevallen zal, vermits zijne bekende nederigheid zoodanige publiciteit kan noch mag willen, terwijl wij tevens gelooven, dat zulks ook het geval zal wezen met de beide redenaars, de Eerw. rabbijn te Meppel en *Scheffer* te Smilde, hoe vleijend en streelend die handdruk voor hen ook moge zijn geweest. Wij weten niet, waarom in het verslag geen melding is gemaakt van het voordragen van eenige (gepaste) dichtregelen door den Heer *Snoek* van Winschoten, te meer nog, daar deze tijdens zijne bediening als onderwijzer te Smilde de ontwerper, de eerste stichter van bovenstaand pieus genootschap was. Wij kunnen de reden niet bevroeden, waarom door H.H. Bestuurderen van de tegenwoordigheid der leden van andere gezindheden melding is gemaakt. Gevoelt men zich daarmede dan z o vereerd? Of wint de plegtigheid aan luister en pracht, als anderen onzen tempel binnentreden, om daar hunne nieuwsgierigheid, en welligt ook hunnen leerlust te bevredigen? Of gewagen andere belijders van *onze* tegenwoordigheid, zoo wij *hunne* kerken bezoeken en *hunne* Godsdienstoefening bijwonen? Of wordt de plegtigheid groter, gewigtiger, heiliger als zij onder de oogen van een in den maatschappelijken kring hooggeplaatst personaadje voorvalt? Of achten wij ons zelve en ons bedehuis zoo gering dat wij op het aanwezen van andere belijders prijs moeten stellen? En welk denkbeeld moeten deze van ons opvatten, als zij lezen, dat hunne tegenwoordigheid voor de Israëlieten van zoo groot belang en een zoo gewigtige gebeurtenis is, dat het openlijk wordt gemeld?

Deze vragen bij de lezing van meergenoemd verslag onwillekeurig in ons opgerezen, kwamen ons belangrijk genoeg voor om UEd. derzelve plaatsing in het volgend No. zeer veelgelezen Courant beleefdelijk te verzoeken, welke plaatsing tevens strekken kan, om HH. Bestuurderen in het bijzonder, en allen, die in het vervolg van de zaken der Israëlieten in Nederland berigt geven in het algemeen, in ernstige overweging aan te bevelen de vraag, of het wel raadzaam is, opstellen te publiceren in welke alles behalve gevoel van eigenwaarde doorstraalt.

Assen, 9 Augustus 1852

Eenige Israëlieten